

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2023 r. – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale / SRB**(Sprawa T-476/23)**

(2023/C 329/60)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (przedstawiciele: J. Seitz i C. Marx, Rechtsanwälte)*Strona pozwana:* Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Single Resolution Board – SRB)**Żądania:**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w dniu 2 maja 2023 r. (dokument nr: SRB/ES/2023/23) wraz z jej załącznikami, a w szczególności załącznika I dotyczącego „wyników obliczeń przedstawionych oddzielnie (dla każdej instytucji finansowej) w zharmonizowanych załącznikach dla wszystkich tych instytucji, w odniesieniu do których obliczane są składki pobierane *ex ante* za 2023 r.” w zakresie, w jakim mają one znaczenie dla skarżącej;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga opiera się na następujących zarzutach.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie prawa do bycia wysłuchanym

Pozwana nie wysłuchiwała skarżącej przed wydaniem zaskarżonej decyzji, efektem czego dopuściła się naruszenia art. 41 ust. 1 i 2 lit. a) karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾.

2. Zarzut drugi: brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji

Zaskarżona decyzja nie zawiera, wbrew art. 296 TFUE, wystarczającego uzasadnienia; w szczególności w uzasadnieniu nie zostało wykazane istnienie związku z indywidualnym przypadkiem oraz nie przedstawiono rozważań mających zasadnicze znaczenie w kontekście proporcjonalności i swobody uznania.

Ponadto obliczenie rocznego wkładu nie jest zrozumiałe, w szczególności z powodu użycia niespójnych terminów i braku przedstawienia ważnych etapów pośrednich.

Pomimo tego, że wskutek udostępnienia zanonimizowanych danych innym instytucji finansowych nie doszłoby do naruszenia tajemnicy handlowej, dane te nie zostały udostępnione.

3. Zarzut trzeci: Naruszenie prawa podstawowego do skutecznej ochrony prawnej ze względu na brak możliwości skontrolowania zaskarżonej decyzji

Z punktu widzenia skarżącej brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji znacząco utrudnia skarżącej przeprowadzenie jej kontroli sądowej.

Pozwana dopuściła się przy tym w szczególności naruszenia zasady kontrydiktoryjności, zgodnie z którą uczestnicy postępowania muszą mieć możliwość przedyskutowania w sposób kontrydiktoryjny zarówno okoliczności faktycznych, jak i prawnych, które byłyby decydujące dla wyniku tego postępowania.

4. Zarzut czwarty: Zastosowanie wskaźnika IPS (Institutional Protection Scheme)-Indikator stanowi naruszenie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63⁽²⁾, które należy interpretować w świetle norm prawa wyższego rzędu.

W ramach art. 7 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 pozwana powinna była wziąć pod uwagę to, że skarżąca posiada instrumenty pochodne głównie w celu zabezpieczenia i zarządzania ryzykiem.

Stosując wskaźnik IPS błędnie oceniono znaczenie przynależności skarżącej do instytucjonalnego systemu ochrony Sparkassen Finanzgruppe.

Zgodnie z art. 6 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 pozwana powinna była również wziąć pod uwagę niskie prawdopodobieństwo restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji, a tym samym – skorzystania z jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz przestrzegać zasady proporcjonalności.

5. Zarzut piąty: Uwzględnienie pozycji ogólnego ryzyka związanego z instrumentami pochodnymi w ramach wskaźnika ryzyka „działalność handlowa, ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” stanowi naruszenie norm prawa wyższego rzędu.

Pozwana musiała przy tym, zgodnie z wymogiem ukierunkowania na profil ryzyka, przy uwzględnianiu pozycji ogólnego ryzyka związanego z instrumentami pochodnymi w ramach art. 6 ust. 5 pkt 1 lit. a), art. 6 ust. 6 i art. 7 ust. 4 pkt 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 wziąć pod uwagę to, że w przypadku skarżącej instrumenty pochodne zostały w przeważającej mierze przypisane do portfela niehandlowego i były wykorzystywane w przeważającej mierze do celów zabezpieczających.

6. Zarzut szósty: Nieuwzględnienie wskaźnika ryzyka MREL (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities) w ramach pola ryzyka „Ekspozycja na ryzyko” stanowi naruszenie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63

Pozwana w ostatnim roku początkowego okresu gromadzenia środków nie wzięła również pod uwagę, choć było to możliwe, minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych tej instytucji finansowej.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. a), ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego pozwana powinna była wziąć pod uwagę ponadprzeciętnie wysoki poziom minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (wskaźnika MREL) wynoszący w przypadku strony skarżącej 47,17 %, który znacznie przekraczał ustalony przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) minimalny wskaźnik 8 %.

7. Zarzut siódmy: Zastosowanie mnożnika korekty ryzyka stanowi naruszenie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63, które należy interpretować w świetle norm prawa wyższego rzędu

Pozwana przy ustalaniu mnożnika korekty ryzyka powinna była wziąć pod uwagę niskie prawdopodobieństwo niewypłacalności skarżącej i jej ponadprzeciętnie wysoki poziom minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (wskaźnik ryzyka MREL) zgodnie z wymogiem ukierunkowania na profil ryzyka i podstawowym prawem do swobody przedsiębiorczości wynikającym z art. 16 karty.

8. Zarzut ósmy (podniesiony tytułem ewentualnym): Artykuł 7 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 stanowi naruszenie norm prawa wyższego rzędu

W zakresie, w jakim art. 7 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 przewiduje relatywizację wskaźnika IPS, przepis ten stanowi naruszenie ogólnej zasady równego traktowania i niedyskryminacji wynikającej z art. 20 karty, a także zasady proporcjonalności ze względu na to, że instytucje finansowe, które podlegają temu samemu systemowi ochrony, a tym samym mają takie samo prawdopodobieństwo niewypłacalności, mogą być traktowane w różny sposób.

9. Zarzut dziewiąty: mechanika klasyfikacji rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 stanowi naruszenie norm prawa wyższego rzędu

Zastosowanie klasyfikacji ryzyka przewidzianej w załączniku I etap 2 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 prowadzi do ewidentnie niesprawiedliwych wyników i stanowi tym samym naruszenie wymogu orientacji na profil ryzyka oraz ogólnej zasady równego traktowania. Aby temu zapobiec, pozwana powinna była sama zweryfikować tę formułę obliczania klasyfikacji ryzyka.

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, C 326, s. 391.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).